

درآمدی بر گونه شناسی سفالینه های اسلامی مخزن باغ موزه اکبریه ی شهرستان بیرجند

مؤلف:

ریحانه مظفرنیا

www.ketab.ir

سرشناسه	: مظفرنیا، ریحانه، ۱۳۷۴-
عنوان و نام پدیدآور	: درآمدی بر گونه‌شناسی سفالینه‌های اسلامی مخزن باغ موزه اکبریه‌ی شهرستان بیرجند / مولف ریحانه مظفرنیا.
مشخصات نشر	: گرگان: انتشارات نوروزی، ۱۴۰۱.
مشخصات ظاهری	: ۱۶۸ ص.
شابک	: 978-622-0224-93-8
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: سفال و سفال‌گری اسلامی -- ایران -- بیرجند Islamic pottery -- Iran -- Birjand سفال ایرانی -- ایران Pottery, Iranian -- Iran اشیای سفالین -- ایران -- بیرجند Pottery -- Iran -- Birjand
شناسه افزوده	: باغ موزه اکبریه (بیرجند)
رده بندی کنگره	: ۴۱۴۷NK
رده بندی دیویی	: ۳۰۹۵۵۸۲۹۲/۷۳۸
شماره کتابشناسی ملی	: ۹۰۳۶۶۸۳
اطلاعات رکورد کتابشناسی	: فیبا

درآمدی بر گونه‌شناسی سفالینه‌های اسلامی مخزن باغ موزه اکبریه‌ی شهرستان بیرجند

تألیف: ریحانه مظفرنیا

نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۱

مشخصات ظاهری: ۱۶۸ ص

قطع: وزیری

شمارگان: ۵۰۰

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۰۲-۲۴۹۳-۸

چاپ و نشر: نوروزی - ۰۱۷۳۲۲۴۲۲۵۸

قیمت: ۷۵۰۰۰ تومان

نشانی: گلستان، گرگان، خیابان شهید بهشتی، بازار رضایع، ۰۱۷-۳۲۲۴۲۲۵۸

دورنگار: ۰۱۷ ۳۲۲۲۰۰۴۷ آدرس الکترونیکی: Entesharate.noruzi@gmail.com

سایت انتشارات: www.Entesharate-noruzi.com

فهرست:

۹	مقدمه
۱۳	فصل اول: کلیاتی از گونه شناسی اسلامی
۱۴	مسأله گونه شناسی اسلامی
۱۵	اهمیت گونه شناسی اسلامی
۱۵	گذشته گونه شناسی اسلامی
۱۷	فصل دوم: پیشینه سفالگری در ایران
۱۸	پیدایش سفالگری
۱۹	وجه تسمیه سفال
۲۲	سفال دوران پیش از تاریخ
۲۴	سفال دوران تاریخی
۲۷	سفالگری در دوران اسلامی
۳۷	سفالینه دوره سلجوقی
۳۹	لعاب قلیایی
۴۰	نقاشی زیر لعابی
۴۱	نقاشی رولعابی
۴۱	لعاب مینای (هفت رنگ)
۴۳	لعاب مینایی زراندود
۴۳	لعاب زرین فام
۴۴	سفالینه دوره ایلخانی
۴۷	سفالینه دوره تیموری

۴۸	سفالینه صفوی
۵۱	آثار معروف به ظروف سفید آبی
۵۱	ظروف چند رنگ
۵۱	سفالینه های چند رنگ کرمان
۵۲	ظروف کوباچی (کوباچه)
۵۳	ظروف گامبرون (سفید معروف)
۵۴	ظروف زرین فام صفوی
۵۵	ظروف سیلادون
۵۷	سفال افشاریه وزندیه
۵۷	سفال قاجار
۵۸	سفالینه سفید آبی در دوران قاجار
۶۰	ظروف چند رنگ (POLYCHROME) دوره قاجار
۶۰	ظروف زرین فام
۶۱	سفالینه های فیروزهای با تزئین قلم سیاه
۶۱	چینی های مینایی ساخت چین معروف به چینی مرغی
۶۲	ظروف مشابه و نمونهای ایزنیک
۶۳	ظروف گامبرون سفال گمبرون
۶۵	فصل سوم : گونه شناسی و مقایسه سفالینههای باغ موزه اکبری
۶۵	با نمونه های مشابه اسلامی
۶۶	طبقه بندی نمونه سفالهای باغ موزه اکبری بیرجند
۶۶	طبقه بندی نمونه ها براساس فرم
۶۸	طبقه بندی نمونه ها براساس نقش
۷۱	طبقه بندی نمونه ها براساس رنگمایه

مقدمه

فلات ایران از گذشته تاریخ، یعنی از بدو ورود نخستین انسان به این سرزمین تا به امروز، کانونی برای ساخت و تولید آثار هنری و بویژه سفالینه ها بوده است. سفال بخش مهمی از علم باستان شناسی است که از اهمیت ویژه ای برخوردار است؛ زیرا روشن گر رویدادهای مهم و تاریک گذشته است. سفال و سفالگری در مقایسه با انواع هنرهای صناعی یکی از خلاقانه ترین دست-آفریده های انسان نخستین بوده که بیشترین کاربرد را نیز در زندگی روزمره بشر داشت. پیشینه سفالگری در ایران، از ده هزار سال پیش براساس اکتشافات باستان شناسان، قابل مطالعه است. این ظروف در پی نیاز به ذخیره کردن غذا ساخته شده اند. با مطالعه ی دقیق سفال ها و نقوش آن ها، تاریخ غبارآلود و فراموش شده ی گذشته آشکار شده، در معرض دید محققان و دانش پژوهان قرار می گیرد. در ادامه نقوش روی سفالینه ها در طی هزاران سال تجلی گاه هنر اقوام مختلف، باورها و آئین های آن ها گردید. انواع نقوش گیاهی، هندسی و پیکروار (انسان و حیوانات) با جنبه ای تزئین توسط سفالگران طراحی و اجرا می شد. تا باستانی از تصویر زندگی و باورهای مردم باشد. سفال پیام آور گذشته است و از زمان های دور سخن می گوید. هر زمان که باستان شناسان آثار برجای مانده از دوران گذشته را مورد کاوش قرار می دهند، این امکان وجود دارد که با یافتن یک سفال، بخش فراموش شده ای از تاریخ یا حلقه ی مفقوده سلسله یا حکومتی تکمیل گردد. سفال در شناخت ادیان و مذاهب و اساطیر باستانی نیز نقش بسزایی دارد و تاریخ بسیاری از وقایع مهم مذهبی را روشن و آشکار می کند. سفال در هنر مقام و منزلت بس ارجمندی دارد و با مطالعه ی آن به خوبی می توان به چگونگی ترقی و انحطاط هنر در ادوار مختلف و در میان اقوام آگاه گردید. سفال تاریخ مصور، آداب و رسوم، البسه، تزئینات و گاهی معماری ملت هاست. با مطالعه ی سفال ها، اسناد و نمادهای دینی، تصویر الهه ها و ایزدان و شعارهای مقدس مشخص می شود.

طبق مدارک باستان شناسی، نواحی کرمانشاه، حاشیه ی دریای خزر، فلات مرکزی ایران و ... در پیشرفت و توسعه ی هنر سفالگری نقش مهمی داشته اند. نقوش متداول این دوره بر روی سفالینه نمایان گر باورها، سنت ها و اعتقادات مردمان آن روزگار است. سفالگران هنرمند نقوش هندسی، گیاهی، حیوانی و انسانی را به شیوه های گوناگون، چون مسبک ساخته و پرداخته اند. سفال سازی در دوره ی مادها شامل سفال های کرم رنگ و خشت یا آجرهای منقوش بود و در دوران امپراطوری هخامنشی با رایج شدن لعاب کاری در انواع ظروف و تزئینات معماری توسعه یافت. در اواسط دوره ی اشکانی فرم و کیفیت بدنه ی سفالینه ها با دقت و ظرافت بیشتری

ساخته شدند و لعاب نیز شفاف‌تر شد. استادان فن سفال سازی دوران ساسانی، زحمات بسیاری در پیشرفت شیوه‌های ساخت بدنه و لعاب کشیده و با استفاده از انواع مواد معدنی و سیلیس، خمیر کائولین و پیشرفت در روش‌های پخت، ساخت سفالینه‌ها در ایران دوران باستان به نقطه اوج و شکوفایی خود رسید.

پس از سقوط ساسانیان و با آغاز دوره‌ی اسلامی در ایران، تولید ظروف سفالین لعاب‌دار در مراکز ی چون نیشابور، ری و کاشان (که در مسیر جاده ابریشم قرار داشتند) ادامه یافت.

تاریخچه و تحولات سفال در دوران اسلامی از نظر طبقه‌بندی انواع ظروف سفالین، کاشی‌ها و بررسی سیر تکامل آن در تاریخ هنر، اهمیت فراوانی دارد. با آغاز عصر سلجوقی سفال‌گری با الهام از شیوه‌های هنری پیش از اسلام رونق گرفت در این دوران شاهد رشد و ترقی در زمینه‌ی بکارگیری انواع لعاب‌ها و تکنیک‌های نوظهور در عرصه سفال‌سازی هستیم. بشقاب‌های معروف سامانی (نیشابور) یکی از مهم‌ترین دستاوردهای هنرمندان سده‌ی ششم هجری، در به‌کارگیری کتیبه‌های خوشنویسی کوفی به‌مشابه یک موتیف در تزئین نقاشی زیر لعابی بود. پس از حمله‌ی مغول، شیوه تولید سفالینه‌های محلی و زرین فام به اوج شکوفایی خود رسید و حجم تولید انواع سفالینه‌ها در مراکز ی هم‌چون نیشابور، ری، کاشان، ساوه و گرگان بیش از هر زمان توسعه یافت. در دوران ایلخانی در جنبه‌های زیباشناسی، ویژگی‌های فنی، فرم تزئینات تحولات اساسی صورت پذیرفت. یکی از پرکاربردترین مضامین در تصویرگری سفال‌های این دوران، داستان‌های تغزلی، عاشقانه ایرانی بود که نشان از هم‌گامی ادبیات و هنر در روزگار ایلخانان مغول بود.

در میانه‌ی سده هفتم هجری ترسیم نقوش انسانی (چهره‌نگاری) و تصاویری از صحنه‌های درباری (پادشاه و ملازمان)، سواران، شکارگاه به شیوه واقع‌گرایانه و نقوش حیوان بر روی انواع ظروف و کاشی‌های زرین فام ساخت کاشان پدیدار شد. هم‌زمان تولید سفالینه‌ی با لعاب لاجوردین و تزئینات تازه‌ای هم‌چون طلا چسبان در سده‌های هفتم و هشتم هجری رونق یافت. ظهور تکنیک کاشی معرق، در دوره تیموری زمینه‌ساز به وجود آمدن سبکی تازه در عرصه‌ی تزئینات وابسته به معماری بود. در ابتدای سده دهم هجری وبه قدرت رسیدن شاه عباس، یکی از آخرین دوران اوج هنر سفال‌گری تحت تاثیر چینی‌های وارداتی آبی و سفید از کشور چین به منصفه‌ی ظهور رسید و آثاری با جنس بدنه جدید و شیوه‌ی نقاشی التقاطی، سبک تازه‌ای در کار سفال‌سازی ایرانی در شهرهای کرمان و اصفهان پایه‌گذاری کرد.